

Forslag

til

Lov om børns retsstilling.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 3. maj 1960*).

Kapitel 1. Faderskab.

§ 1. Ægtebørn er børn af forældre, som på avlingstiden levede i eller senere har indgået ægteskab med hinanden.

§ 2. Et barn, der kan være avlet under moderens ægteskab, anses som barn af ægtemanden. Dette gælder dog ikke, såfremt det godtgøres, at moderen har haft samleje med en anden, og det må antages, at barnet er avlet af denne, eller hvis det på grund af barnets arveanlæg eller af anden særlig grund kan anses som sikkert, at ægtemanden ikke er barnets fader.

Stk. 2. Levede ægtefællerne på avlingstiden separeret, eller var samlivet mellem dem ophævet på grund af uoverensstemmelse, gælder reglen i stk. 1 kun, såfremt det godtgøres, at de inden for avlingstiden har haft samleje med hinanden.

§ 3. Et barn, der fødes, efter at moderen har indgået ægteskab, men som må være avlet forinden, anses som barn af ægtemanden. Rejses der faderskabssag, gælder dette dog kun, såfremt ægtemanden efter reglen i § 6 kunne anses som fader til barnet.

§ 4. Indgår moderen til et barn uden for ægteskab ægteskab med den mand, hvis faderskab er fastslået, bliver barnet ægtebarn.

§ 5. Sag om faderskab til de i §§ 2-3 omhandlede børn kan rejses af ægtemanden, moderen, barnet eller en for barnet beskikket værge.

Stk. 2. Sagen skal af ægtemanden anlægges inden 1 år efter, at han er kommet til

kundskab om de omstændigheder, der antages at kunne begrunde en fralæggelse af faderskabet, og senest inden 5 år efter barnets fødsel.

Stk. 3. Under de i retsplejelovens § 456 r, stk. 4, angivne betingelser kan landsretten dog tillade, at sag anlægges efter udløbet af de i stk. 2 nævnte frister.

§ 6. Som fader til et barn uden for ægteskab anses den, der inden for avlingstiden har haft samleje med moderen, medmindre der foreligger omstændigheder, som gør det lidet sandsynligt, at han er barnets fader.

Stk. 2. Har moderen inden for avlingstiden haft samleje med flere mænd, kan en sagsøgt dog kun anses som fader til barnet, såfremt der er væsentlig større sandsynlighed for, at barnet er avlet af ham end af en anden.

§ 7. Faderskab til børn uden for ægteskab skal søges fastslået i overensstemmelse med reglerne i §§ 8-12, jfr. dog § 10, stk. 2.

Stk. 2. Er barnet ikke levende født, finder reglerne kun anvendelse, såfremt der rejses krav om bidrag i henhold til § 19.

§ 8. En uden for ægteskab besvangret kvinde kan ved henvendelse til mødrehjælpsinstitutionen eller politimesteren (i København overpræsidenten) forinden fødslen begære faderskabssag rejst mod den mand, hun opgiver som fader til barnet.

Stk. 2. Uanset om begæring er fremsat i henhold til stk. 1, skal den læge eller jordemoder, der har bistået ved fødslen, inden 14 dage gøre anmeldelse om denne til mødrehjælpsinstitutionen.

*) Se FT: 474, 547, 4988, 5248; A. 305; B. 909, 937. Lov nr. 200 af 18. maj 1960.